

indretning og omstændighederne i øvrigt har indflydelse på valget.

Men kriterierne er naturligvis forskellige, alt efter om et forhandlersted ligger i et byområde eller i et landdistrikt. I forbindelse med udvælgelsen af forhandlere i landdistrikterne tages derfor vide hensyn til de lokale geografiske forhold m.v. og mindre hensyn til de forretningsmæssige kriterier.

Ved overgangen til on-line i perioden 1990-94 fik alle forhandlere uanset størrelse tilbud om at få on-line-terminaler. En række af de helt små forhandlersteder, herunder Børglum Brugsforening, fik dog samtidig at vide, at forhandlingen ikke kunne forventes videreført ved et eventuelt senere salg af forretningen. Dette skal ses i sammenhæng med, at oprettelse af en forhandling med on-line-terminaler koster ca. 50.000 kr. De løbende omkostninger til finansiering, vedligeholdelse, kommunikationsafgift og licenser udgør næsten 40.000 kr. årligt, hvilket kan være meget vanskeligt at forrente for en mindre forhandler i et landdistrikt.

Jeg finder på denne baggrund ikke grundlag for ændring af de kriterier, som Tipstjenesten anvender ved udvælgelse af deres forhandlere.

Spm. nr. S 1934

Til skatteministeren (11/4 96) af:
Peter Brixtofte (V):

»Har ministeren planer om at beskatte den nuværende skattefri kørselsgodtgørelse (statens takster), og vil ministeren i bekræftende fald oplyse, hvorledes denne beskatning påtænkes?«

Svar (18/4 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter ligningslovens § 9, stk. 5, skal godtgørelse for befordringsudgifter omfattet af § 9 B eller for rejseudgifter ikke medregnes ved indkomstopgørelsen, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af Ligningsrådet.

Ligningsrådet har fastsat følgende satser for skattefri befordringsgodtgørelse gældende fra 1. januar 1996 til dækning af udgifter ved benyttelse af egen bil eller motorcykel til erhvervs-

mæssig kørsel, der er omfattet af § 9 B:

– kørsel indtil 12.000 km årligt 2,30 kr. pr. km

– kørsel ud over 12.000 km årligt 1,25 kr. pr. km
Jeg har ingen planer om at foreslå ændringer i reglerne hverken med hensyn til lovgrundlaget for skattefriheden eller satsernes størrelse.

Spm. nr. S 1863

Til miljø- og energiministeren (1/4 96) af:
Aage Brusgaard (FP):

»Hvad er årsagen til, at regeringen gennem årene ikke har givet tilladelse til, at man har kunnet dyrke energiafgrøder på de 400.000 ha brakjord, vi har haft i Danmark de seneste år, således at man kunne have reduceret CO₂-udslippet med ca. 50 pct. af det, der er regeringens mål indtil år 2005, eller en reduktion på ca. 6 mio. tons CO₂-udslip?«

Svar (19/4 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg kan oplyse, at det er tilladt at dyrke energiafgrøder på brakarealerne.

Der eksisterer et forbud imod anvendelse af korn og andre fødevarer- eller foderafgrøder i kollektive varmforsyningsanlæg. Andre energiafgrøder kan derimod godt anvendes. Det kan endvidere oplyses, at der er givet dispensation til gennemførelse af fyringsforsøg med energikorn fem steder i landet.

En udbredt dyrkning og anvendelse af energiafgrøder hindres i dag især af manglende rentabilitet for landmanden, da salgsprisen for afgrøder til energiformål generelt er væsentlig lavere end prisen for traditionelle landbrugsafgrøder.

Samtidig er omkostningerne for at opnå CO₂-reduktioner ved anvendelse af energiafgrøder betydeligt højere end ved andre mulige tiltag f.eks. energibesparelser, vindkraft eller anvendelse af anden biomasse.

En voksende anvendelse af arealer til skovrejsning, som tilstræbt i regeringens skovrejsningsmålsætning, vil ligeledes bidrage til CO₂-reduktionen.

På længere sigt kan der imidlertid være perspektiver i anvendelse af energiafgrøder eller biomasse dyrket i forenet produktion. Denne mulighed indgår derfor i den nye energiplan »Energi 21«.